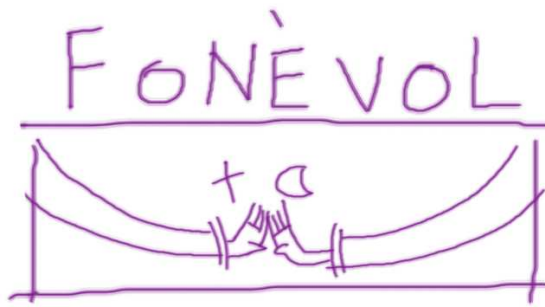

DAVID CONTRA GOLIAT

Vicent Luna i Sirera

Abusos sexuals, violència domèstica, buits legals, lleis discriminatòries, consentiment de pràctiques religioses i tradicionals que atempten contra la vida i la salut, discriminació laboral, exàmens de virginitat, ablació de clítoris, negació del dret al vot, al treball, a la salut i l'educació, prohibició de conduir i viatjar a l'estranger, limitació de la llibertat de moviment, no reconeixement del dret a l'herència o al divorci... aquestes són algunes de les tantes discriminacions que al començament del segon mil·lenni encara continuen patint algunes dones. Per constatar aquesta trista realitat només ens cal cercar a internet "discriminació de la dona" per adonar-nos-en de la gran quantitat de pàgines que hi ha. I és que la lluita per la igualtat dels gèneres ve de lluny i es perd en el temps.

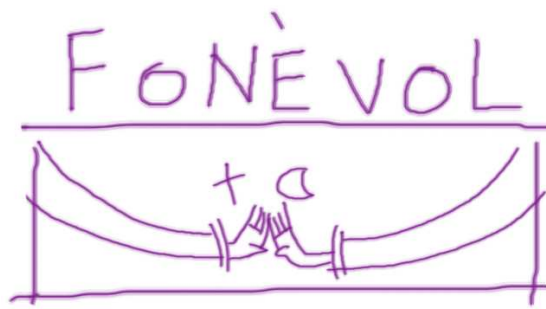
Però serà d'ençà de la Declaració dels Drets Humans aprovada l'any 1948 quan les organitzacions de dones han aconseguit avanços importants, per una banda en la ruptura de les barreres discriminatòries i per l'altra en el reconeixement dels seus drets. És indubtable que aquesta Declaració ha marcat un abans i un després en la història de la humanitat, no sols dels drets de les dones, sinó dels drets de les persones en general. Però a hores d'ara, i pel que respecta als drets de les dones, encara hi ha a arreu discriminacions de tot tipus que afecten directament al gènere femení. Ja podem posar com a model l'estat del món que vullguem que segur que té alguna pràctica, tradició, buit legal, consentiment, abús... que discrimina la dona. Així, encara que

sembla mentida la nació que diuen més avançada del món, la més democràtica i la més perfecta, els EUA, encara no han signat la Convenció sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació contra la dona.

Però, i sense haver d'anar tant lluny, a casa nostra les hi ha de tot tipus. Fa unes setmanes aquest mateix periòdic ens recordava en la seua portada que l'"Ajuntament d'Alcoi és declarat hostil pel Síndic de Greuges" Així, els defensors de tots els valencians i valencianes li donava un toc d'atenció al nostre Ajuntament per no acceptar les recomanacions fetes perquè s'adopten mesures de cara a modificar i eliminar progressivament les desigualtats de gènere que existeixen en l'àmbit de la festa. I és que en aquesta ciutat, i en tractar-se de la festa, tothom es quadra, la festa és sagrada, intocable, faltaria més: per Alcoi i per Sant Jordi! Així doncs no va ser cap sorpresa que la moció presentada al Consistori per l'associació Fonèvol no s'aprovara. Aquesta entitat sol·licitava que no se subvencionés al Casal Sant Jordi, principal entitat responsable de la discriminació de la dona en la festa, i també que el mateix Ajuntament adoptara mesures per eliminar les desigualtats entre homes i dones. Del PP ja ens ho podíem imaginar, però l'abstenció dels socialistes és ja el sùmmum. Alcoi, gràcies a aquests dos darrers partits s'afegirà al llistat de pàgines d'internet que discrimina la dona i açò, per molta tradició que s'argumente, és una vergonya.

Aquesta lluita de les dones pel reconeixement dels mateixos drets que els homes em recorda la lluita de David contra Goliat. Una lluita, diuen, del sexe fort contra el dèbil, de la força bruta contra la intel·ligència. De tota manera, i la història ens dóna fe, la raó sempre acaba imposant-se, la intel·ligència acaba doblegant la força bruta. David amb la seua fona acabà amb Goliat amb una sola pedra. Aquesta associació de dones i homes que lluiten per un dret internacionalment reconegut saben que la lluita encara ha de continuar, però

estan convençudes i convençuts que qualsevol dia amb el seu fonèvol aconseguiran enderrocar les portes del castell i aleshores entraran amb la cara ben alta i amb tots els drets i deures.

Vicent Luna i Sirera

Publicat al periòdic Ciudad de Alcoy el 16 d'octubre del 2004.